

Kohtuasi C-500/18**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

30. juuli 2018

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Tribunalul Specializat Cluj (Cluji kaubandusajadele spetsialiseerunud kohus, Rumeenia)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

2. mai 2018

Hageja:

AU

Kostjad:

Reliantco Investments LTD

Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Põhikohtuasja ese

Tühistamis- ja vastutuse tuvastamise hagi, millega hageja palub:

a) tunnistada teatavad äriühingu RELIANTCO INVESTMENTS LTD võrguplatvormil www.ufx.com finantsinstrumentidega kauplemise lepingu tingimused ebaõiglaseks ning kõrvaldada need tingimused lepingust tühisuse tõttu;

b) tunnistada tühiseks kuus määratud hinnaga korraldust (*limit order*), mille hageja tegi UFX-platvormil 13. jaanuaril 2017;

c) mõista kostjatelt välja 1 919 720 USA dollari (edaspidi „USD“) suurune summa ja seadusjärgne intress, mida arvestatakse alates 13. jaanuarist 2017 kuni maksmise kuupäevani – esimese võimalusena kui kahjuhüvitis, mis tuleneb õigusvastase teo tagajärjel tekkinud tsiviilvastutusest, ja teise võimalusena poolte

varasema olukorra taastamiseks, mis tuleneb määratud hinnaga korralduste tühiseks tunnistamisest;

d) mõista kostjatelt välja 191 972 USD mittevaralise kahju hüvitamiseks.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

ELTL artikli 267 alusel palutakse tõlgendada direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 12, direktiivi 93/13/EMÜ artikli 2 punkti b ning määruse (EÜ) nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 ja artikli 17 lõike 1 punkti c.

Eelotsuse küsimused

1. Kas tõlgendades mõistet „mittekutseline klient“, mis on määratletud direktiivi 2004/39/[CE] artikli 4 [lõike] 1 punktis 12, võib liikmesriigi kohus kasutada või peab kasutama samu tõlgenduskrITERIUME, millega on määratletud direktiivi 93/13/EMÜ artikli 2 lõike b tähenduses mõiste „tarbija“?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis mis tingimustel saab direktiivi 2004/[39/EÜ] tähenduses „mittekutseline klient“ tugineda sellises vaidluses nagu põhikohtuasjas sellele, et ta on tarbija?
3. Täpsemalt, kas see, et direktiivi 2004/[39/EÜ] tähenduses „mittekutseline klient“ on suhteliselt lühikese aja jooksul suures mahus kaubelnud, ning see, et ta on investeerinud suuri rahasummasid direktiivi 2004/39/[EÜ] artikli 4 [lõike 1] punktis 17 määratletud finantsinstrumentidesse, on olulised kriteeriumid selle hindamisel, kas sama direktiivi tähenduses „mittekutseline klient“ on tarbija?
4. Kas siis, kui liikmesriigi kohus teeb kindlaks vaidluse kuulumist oma kohtualluvusse, olles kohustatud tuvastama olenevalt asjaoludest, kas kohaldada tuleb määruse (EÜ) nr 1215/2012 artikli 17 [lõike] 1 punkti c või artikli 7 punkti 2, on sellel kohtul lubatud ja/või kohustuslik võtta arvesse materiaaLOIGUSLIKku alust – mis on puhtalt lepinguväline vastutus –, millele hageja tugineb kui vahendile lepingutingimuste vastu, mis on väidetavalt direktiivi 93/13/EMÜ tähenduses ebaõiglased, mille suhtes kohaldatavad materiaaLOIGUSnormid määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 864/2007 (Rooma II määruse) kohaselt, või muudab see, kui hageja peaks osutama tarbijaks, tema hagi materiaaLOIGUSliku aluse ebaoluliseks?

Viidatud liidu õigusnormid

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288), artikli 2 punkt b ja artikli 3 lõige 1.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT 2004, L 145, lk 1), artikli 1 punkt 2, artikli 2 punkt 2, artikli 4 lõike 1 punkt 12, artikli 6 lõike 4 punkt d ja artikli 19 lõiked 2, 3 ja 5.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (uuesti sõnastatud) (ELT 2012, L 351, lk 1), artikli 17 lõike 1 punkt c, artikli 18 lõige 1, artikkel 19, artikli 21 lõige 1 ja artikli 25 lõige 4.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I“) (ELT 2008, L 177, lk 6), artikli 6 lõiked 1 ja 2.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma II“) (ELT 2007, L 199, lk 40), artikli 2 lõige 1.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. novembri 2014. aasta määrus (EL) nr 1286/2014, mis käsitleb kombineeritud jae- ja kindlustuspõhiste investeerimistoodete (PRIIPid) põhiteabedokumente (ELT 2014, L 352, lk 1), artikli 13 lõige 1.

Viidatud Rumeenia õigusnormid

Eelotsusetaotluse esitanud kohus tutvustab mitut Rumeenia õigusnormi, millele hageja oma hagi tugineb ja „mida võidakse käesolevas kohtuasjas kohaldada“, kui vaidlust peaks hakatama sisuliselt arutatama. Kohtualluvuse küsimuse lahendamisel, mille kohta eelotsusetaotlus on esitatud, ei puutu nad siiski asjasse.

Faktiliste asjaolude ja põhikohtuasja menetluse lühiülevaade

- 1 15. novembril 2016 lõi hageja endale äriühingu RELIANTCO INVESTMENTS LTD võrguplatvormil www.ufx.com digitaalseks kauplemiseks konto, väljendades selle platvormi kaudu oma nõustumist UFXi tingimustega hinnavahelepingu (*contract for difference*, edaspidi „CFD“) tüüpi finantsinstrumentidega kauplemiseks.
- 2 UFX-platvormil konto loomiseks kasutas hageja ühe äriühingu veebidomeeni ning pidas RELIANTCO INVESTMENTS LTD-ga kirjavahetust selle äriühingu arendusjuhina.

- 3 11. jaanuaril 2017 kirjutas hageja alla lepingule kauplemisest saadava tulu kohta, märkides sinna, et kavatseb saada tulu äriühingu RELIANTCO INVESTMENTS LTD pakutavast kauplemisteenusest ning et on pakkumuse tingimused läbi lugenud, neist aru saanud ja nendega nõustunud.
- 4 Neil tingimustel nõustus hageja sõlmima äriühingu RELIANTCO INVESTMENTS LTD-ga kui reguleeriva asutusega, kellele on tegevusloa andnud ning kelle tegevust Küprosel reguleerib Küprose väärtpaberi- ja börsikomisjon, CFD-dega kauplemise kliendilepingu selles aktis ette nähtud tingimustel.
- 5 Poolte vahel sõlmitud lepingu artikli 27 kohaselt lahendab kõik vaidlused, mis tulenevad niiviisi sõlmitud kliendilepingust või on sellega seotud, Küprose kohus, lisaks reguleerib allkirjastatud akti ja kõiki pooltevaheliste tehingutega seotud suhteid Küprose õigus.
- 6 Ajavahemikul 2016. aasta novembrist kuni 13. jaanuarini 2017 teenis hageja 197 CFD-tehingu tulemusel 644 413,53 USD kasumit.
- 7 13. jaanuaril 2017 sisestas hageja UFX-platvormil kuus määratud hinnaga korraldust, mis olid seotud naftahinnaga. Hageja väidab, et kaotas nende tehingute tagajärjel kogu summa, mille ta oma kontol kauplemiseks oli eraldanud, ehk 1 919 720 USD.
- 8 26. aprillil 2017 kaebas hageja Küprose äriühingu RELIANTCO INVESTMENTS LTD ja äriühingu RELIANTCO INVESTMENTS LTD LIMASSOL SUCURSALA BUCUREȘTI (RELIANTCO INVESTMENTS LTD LIMASSOL, Bukaresti filiaali) eelotsusetaotluse esitanud kohtusse, väites, et on langenud manipulatsioonide ohvriks, mille tõttu ta eelmainitud summa kaotas.
- 9 Neil asjaoludel tugineb hageja kostjate tsiviilvastutusele õigusvastaselt tekitatud kahju eest tarbijakaitsenormide rikkumise tõttu. Samuti palub ta mitu lepingutingimust ebaõiglaseks tunnistada ning need lepingust tühisuse tõttu kõrvaldada; kuus määratud hinnaga korraldust, mille hageja tegi UFX-platvormil 13. jaanuaril 2017, tühiseks tunnistada; mõista kostjatel välja 1 919 720 USA dollari (edaspidi „USD“) suurune summa ja seadusjärgne intress, mida arvestatakse alates 13. jaanuarist 2017 kuni maksmise kuupäevani – esimese võimalusena kui kahjuhüvitis, mis tuleneb õigusvastase teo tagajärjel tekkinud tsiviilvastutusest, ja teise võimalusena poolte varasema olukorra taastamiseks, mis tuleneb määratud hinnaga korralduste tühiseks tunnistamisest –, ning mõista kostjatel välja 191 972 USD mittevaralise kahju hüvitamiseks.
- 10 Sisuliselt on hageja seisukohal, et kostjatel on õigusvastaselt tekitatud kahjust tulenev tsiviilvastutus, kuna on rikutud tema kui tarbija kaitset puudutavaid norme, kuna kostjad ei täitnud õiguslikku kohustust teavitada, nõustada ja juhendada teda seoses osutatavate teenustega ja UFX-platvormil kauplemise riskidega, nad lisasid UFX-lepingusse mitu ebaõiglast tingimust, mille üle läbi ei räägitud ja mis põhjustavad märkimisväärset tasakaalustamatust poolte õiguste ja kohustuste vahel ning on vastuolus heausksuse nõudega, [kostjad] osutasid

nõuetele mittevastavaid turunduse ja investeerimisenõustamise teenuseid, mis olid maskeeritud teatavateks „personaaltreeneri“ teenusteks, ega täitnud edastatud maksekorraldusi antud juhiste kohaselt, mis põhjustas kahju tekkimise.

- 11 Oma vastuses esitasid kostjad vastuväite, et vaidlus jääb tervikuna Rumeenia kohtualluvusest välja, ning väitsid, et see allub Küprose kohtutele.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 12 **Kostjad** on esitanud mitmesuguseid argumente, et kinnitada oma väidet kohtuasja jäämise kohta Rumeenia kohtualluvusest välja.
- 13 Esiteks märgivad nad, et UFX-lepingu pooled on teinud kehtiva valiku, otsustades lepingu artikliga 27 Küprose kohtutele allumise kasuks.
- 14 Teiseks on üks Küprose kohus, nimelt Limassoli esimese astme kohus, kelle poole hageja pöördus, et esialgse õiguskaitse korras arestitaks esimese kostja Küprosel asuvad varad, juba tunnistanud selle enda alluvusse kuuluvaks.
- 15 Kolmandaks leiavad kostjad, et vaidluse allumine Rumeenia kohtutele, millele tugineb hageja ning mis põhineb määruse nr 1215/2012 artikli 17 lõike 1 punktis c koostoimes artiklitega 18 ja 19, on välistatud, kuna siis, kui kohtualluvuse valik on vaidluse all, nähtub sellesama määruse artikli 25 lõikest 1, et kohus peab selle valiku kehtivust hindama selle riigi õiguse kohaselt, mille kohtutele allumise kasuks lepingupooled otsustasid, tähendab, Küprose õiguse kohaselt.
- 16 Neljandaks märgivad kostjad, et nende arvates on hagi alus *culpa in contrahendo*, kuna hageja palub sisuliselt tuvastada õigusvastaselt tekitatud kahjust tuleneva tsiviilvastutuse seoses väidetavalt eksitava reklaamiga ning lepingueelsete teavitamiskohustuste väidetava rikkumisega, kusjuures *culpa in contrahendo* on määruse nr 864/2007 artikli 2 lõike 1 kohaselt lepinguväline võlasuhe.
- 17 Viiendaks väidavad kostjad, et ei ole selge, kas hageja lähtub määruse nr 1215/2012 artikli 17 lõike 1 punktis c nimetatud esimesest juhust (leping on sõlmitud isikuga, kes tegeleb tarbija alalise elukoha liikmesriigis äri- või kutsetegevusega) või punkti c teises osalauses nimetatud juhust ([tegevus] on mis tahes vahenditega suunatud nimetatud liikmesriiki või mitme liikmesriigi hulgas ka nimetatud liikmesriiki, ning leping kuulub sellise tegevuse raamesse).
- 18 Määruse nr 1215/2012 artikli 17 lõike 1 punkti c esimest osa ei saa aga praeguse vaidluse suhtes kohaldada, kuna teisel kostjal, kes on esimese kostja filiaal, ei ole Rumeenias ühtegi töötajat, ta ei tegele seal mingi majandustegevusega ning Küprose väärtpaberi- ja börsikomisjon ei ole andnud talle veel tegutsemiseks luba, ja lisaks ei osuta emaettevõtja Rumeenias ise otse turul kauplemise teenuseid.
- 19 Kuuendaks vaidlevad kostjad vastu sellele, et hageja oleks tarbija, väites, et ta on füüsiline isik, kes on püüdnud teenida tulu ehk saada CFD-dega kauplemisest

kasumit, nii et ta ei tegutsenud mittekutseliselt, vaid tegeles kutsetegevuse erijuhuga, teenides lepingu täitmise ajal 644 413,53 USD kasumit 197 tehingu tulemusel, mille ta tegi 2016. aasta novembrist kuni 2017. aasta 13. jaanuarini ja millest ainult kuus on vaidlustatud. Kuna hageja ei tegutsenud tarbijana, ei puutu määruse nr 1215/2012 artikli 19 sätteid asjasse. Pealegi otsustatakse seda, kas tegemist on tarbijaga, Küprose õiguse kohaselt ning Küprose kohus on juba väljendanud reservatsioone selle suhtes, et hageja oleks tarbija.

- 20 **Hageja** palub lükata kostjate vastuväite tagasi, väites, et kohtuasja sisuline lahendamine on Rumeenia kohtute alluvuses.
- 21 Hageja väidab nimelt, et UFX-lepingu artiklis 27 sätestatud kohtualluvusklausel on kehtetu, kuna see on asjaomase liikmesriigi õigusele vastavate sisulise kehtivuse tingimuste täitmatajätmise tõttu tühine, nagu on sätestatud määruse nr 1215/2012 artikli 21 lõikes 1, või et igal juhul kuulub kokkulepe vähemalt ühe alla selle määruse artikli 25 lõikes 4 nimetatud eranditest.
- 22 Ta väitis, et nii eiratakse määruse nr 1215/2012 artikli 25 lõike 4 sätteid, kus viidatakse jao „Kohtualluvus tarbijalepingute puhul“ artiklile 19. Hageja väitel on UFX-lepingu kohtualluvuse valik viimatinimetatud artikliga vastuolus ning ta palub, et see tunnistataks ebaõiglaseks. Hageja arvates on see lepingutingimus järelikult tarbijaid puudutavate õigusnormide seisukohalt kehtetu ja seda ei saa käsitada kui kehtivat valikut Küprose kohtutele allumise kasuks.
- 23 Mis puutub kostjate argumenti, mis põhineb Limassoli esimese astme kohtu otsusel, väidab hageja, et viimasel ei ole käesolevas kohtuasjas *res judicata* jõudu, kuna see tehti määruse nr 1215/2012 artikli 35 alusel ajutiste või kaitsemeetmete kohta, mitte vaidluse sisu ega selle kohta, kas see allub tervikuna Rumeenia kohtutele.
- 24 Lisaks väidab hageja, et kohtuasja väidetav põhinemine *culpa in contrahendo*’l ei välista määruse nr 1215/2012 4. jao kohaldamist, kuna selle eesmärk on tarbijate huvide kaitse materiaaõiguslikust aspektist. Sellise õigusliku kaitse mõte muutuks illusoorseks, kui see piirduks vaid lepingulise vastutuse tuvastamise kohtuasjadega, jättes aga tsiviilõiguslike rikkumiste äärmiselt laia spektri katmata.

Eelotsusetaotluse põhistuse lühiülevaade

- 25 Eelotsusetaotluse esitanud kohus väidab, et käesolevas kohtuasjas on kohtualluvuse kindlaksmääramiseks vaja tõlgendada mõistet „mittekutseline klient“, mis on määratletud direktiivi 2004/39 artikli 4 lõike 1 punktis 12. Samuti peab ta vajalikuks teha kindlaks, kas liikmesriigi kohtul on lubatud ja/või kohustuslik võtta arvesse materiaaõiguslikku alust – mis on puhtalt lepinguväline vastutus –, millele hageja tugineb kui vahendile lepingutingimuste vastu, mis on väidetavalt direktiivi 93/13 tähenduses ebaõiglased, mille suhtes kohaldatavad materiaaõigusnormid määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 864/2007 kohaselt, või

muudab see, kui hageja peaks osutama tarbijaks, tema hagi materiaaõigusliku aluse ebaõuliseks.

- 26 Niisiis väidab see kohus, et hageja nõue põhineb õigusvastaselt tekitatud kahjust tuleneval tsiviilvastutusel, tähendab, lepinguvälisel vastutusel, mille suhtes kohaldatavad materiaaõiguslikud normid määratakse kindlaks määruse nr 864/2007 kohaselt, kuigi ta toetub samal ajal enda kui tarbija staatusele, mille puhul võiks tema hagi siirduda lepinguõiguse valdkonda, ja tugineb kohtualluvuse aspektist määruse nr 1215/2012 artikli 17 lõike 1 punktile c.
- 27 Samuti märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et ühest küljest eitavad kostjad, et hageja oleks tarbija, ja väidavad, et määruse nr 1215/2012 artikli 19 sätteid ei ole kohaldatavad ning et see, kas tegemist on tarbijaga, tuleb kindlaks teha Küprose õiguse kohaselt, kusjuures Küprose kohus on juba väljendanud reservatsioone selle suhtes, et hageja oleks tarbija. Teisest küljest väidab hageja, et direktiivi 2004/39 artikli 4 lõike 1 punktis 12 määratletud mõiste „mittekutseline klient“ langeb kokku mõistega „tarbija“ direktiivi 93/13/EMÜ artikli 2 lõike b tähenduses.
- 28 Hageja selle argumendi suhtes väljendab eelotsusetaotluse esitanud kohus oma reservatsioone. Ta märgib nimelt, et direktiivi 93/13 artikli 2 lõikes b on tarbija määratletud kui „füüsiline isik, kes käesoleva direktiiviga hõlmatavate lepingute raames toimib eesmärkidel, mis ei ole seotud tema [...] kutsetegevusega“, samal ajal kui „mittekutseline klient“ on direktiivi 2004/39 artikli 4 lõike 1 punktis 12 määratletud kui klient, kes ei ole kutseline klient, kusjuures „kutselise kliendi“ mõiste hõlmab isikuid, kellelt nõutakse finantsturgudel tegutsemiseks tegevusluba või reguleerimist.
- 29 Seega ilmneb nende sätete tõlgendamisel, et kui „tarbija“ võib olla ainult füüsiline isik, kes tegutseb väljaspool oma kutsetegevust, siis „mittekutseline klient“ võib olla nii füüsiline, juriidiline isik kui ka isik, kes ei kuulu direktiivi 2004/39 II lisas nimetatute hulka.
- 30 Peale selle viitab eelotsusetaotluse esitanud kohus 3. juuli 1997. aasta kohtuotsusele Benincasa (C-[269/95], EU:C:1997:337), kus Euroopa Kohus leidis, et „ainult lepingud, mis on sõlmitud väljaspool igasugust majandus- ja kutsetegevust ja vastavaid eesmärke ning nendest sõltumatult ja mille ainus eesmärk on eratarbimise käigus rahuldada üksikisiku isiklike vajadusi, kuuluvad [...] seoses tarbija kaitsmisega ette nähtud erinormide kohaldamisalasse, samas kui selline kaitse ei ole õigustatud lepingute puhul, mille eesmärk on kutsetegevus“.
- 31 Sellises kontekstis peab eelotsusetaotluse esitanud kohus asjakohaseks kostjate märkusi, kes andsid teada, et hageja tegi umbes kolme kuu jooksul 197 tehingut, saades 644 413,53 USD kasumit, ning on eelnimetatud tehingutest vaidlustanud üksnes kuus. Kirjeldatud asjaoludel tegutsenud hagejat võiks direktiivis 2004/39

sõnastatud ning II lisa II punktis sisalduvate kriteeriumide aspektist käsitada kutselise kliendina.

- 32 Lisaks märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et hageja kasutas UFX-platvormil konto loomiseks ühe äriühingu veebidomeeni ning pidas RELIANTCO INVESTMENTS LTD-ga kirjavahetust selle äriühingu arendusjuhina.
- 33 Neil asjaoludel leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et on vaja selgitada mõisteid „mittekutseline klient“ ja „tarbija“, eriti neid liikmesriikide kohtute jaoks soovituslikke või kohustuslikke kriteeriume, mida saaks kohaldada, kui nad tõlgendavad mõnd lepingutingimust liidu õiguse valguses, mille järel langeb liikmesriigi kohtule kohustus teha kindlaks, kas pool, kes tugineb enda kui tarbija staatusele, vastab nõutavatele tingimustele.
- 34 Neljanda küsimuse kohta on täpsustatud, et see omandab tähtsuse kontekstis, kus eelotsusetaotluse esitanud kohtule langeb kohustus tuvastada kohtualluvus ning sellest tulenevalt teha konkreetsetel juhtudel kindlaks, kas kohaldada tuleb määruse nr 1215/2012 artikli 17 lõike 1 punkti c või artikli 7 punkti 2, lähtuvalt tõlgenduskriteeriumidest, mis võidakse talle kolme esimese küsimuse vastusena anda, ning määruse nr 1215/2012 eelmainitud sätete tõlgendusest.
- 35 Seoses sellega on eelotsusetaotluse esitanud kohus seisukohal, et määruse nr 1215/2012 4. jagu reguleerib tarbijalepingute kohtualluvust ja on põhimõtteliselt kohaldatav hagide suhtes, mille tarbija on esitanud lepingu alusel, samal ajal kui käesolev lagi põhineb puhtalt õigusvastaselt tekitatud kahjust tuleneval tsiviilvastutusel, mis välistab lepingulise suhte olemasolu – olukord, kus kohtualluvuse kindlaksmääramisel tekib küsimus määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 kohaldatavuse kohta.
- 36 Neil asjaoludel – kuigi hageja on *acte claire*'i teooriale viidates seisukohal, et eelotsuse küsimused ei ole põhikohtuasjas käsitletava vaidluse lahendamiseks ei vajalikud ega olulised, ning kostjad peavad seevastu kohtu tõstatatud eelotsuse küsimuste esitamist vajalikuks – leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et määruse nr 1215/2012 alusel kohtualluvuse määramiseks on vaja esitada Euroopa Kohtule eelsõnastatud eelotsuse küsimused asjassepuutuvate sätete tõlgenduse saamiseks, et lahendada kooskõlas liidu normide eesmärgiga vastuväide, mille kohaselt vaidlus jääb tervikuna Rumeenia kohtualluvusest välja.